

Salah El Oudie: Básně

Vlak

Posadím se ke stolu
s lokty opřenými
v prostorné místnosti
s vysokým stropem
a zavřu oči

A budu naplněn
nekonečným
vesmírem

Opřu se
o strom
Vím, že někdo jiný než já
jej zasadil
před lety
Pěstoval ho
a pak ho opustil
jako dědictví
pro ty co přijdou

Přijdu k moři
před západem slunce
a spatřím obzor
beze stínu
Tehdy mě budou svádět oblaka
abych se ponořil
do své poezie

Budu číst
stáří země
v kořenech vzrostlých stromů
a představovat si
že ten kdo je zasadil

se pouze
o ně opřel
aby mi vyprávěl
o své lásce k životu

Budu kráčet
po písku pláže
s přivřenýma očima
a představovat si
moře
jak se na mě dívá

* * *

Dříve než od tebe odejdu
zavolej mi
zadívám se na tvé ruce
abych viděl
že jsi tvrdá
jako skála

z arabštiny přeložil Václav Procházka

Salah El Oudie se narodil roku 1952. Již jako velmi mladý se zapojil do opozičního hnutí, tzv. 23. března, za což byl v roce 1974 uvězněn a o tři roky později odsouzen na dvacet dva let. Ve vězení si sáhl až na samé dno své existence, ale nevzdal se své myšlenkové nezávislosti. Osvobozen byl v roce 1984. O rok později spoluzaložil *Forum svobody a spravedlnosti*, jež usilovalo o vysvětlení událostí minulosti. Osobní zážitky ze společenské katastrofy jej vedly k založení Marocké organizace pro lidská práva. První svazek veršů *Zranění nahé hrudi* (*Blessures de la poitrine nue*) publikoval v roce 1985. Je rovněž autorem pamfletu *Otevřený dopis mému katu* (*Lettre ouverte à mon tortionnaire*), jenž vyvolal velký ohlas. V současnosti působí v řadě občanských sdružení, přednáší na vysoké škole v Casablance a hlavně se věnuje poezii.

